130585 Klacht over het opleggen van een schoolverbod is gegrond. Het schoolbestuur had zorgvuldiger moeten zijn bij het opleggen van het besluit en het belang van vader zwaarder moeten laten wegen in de belangenafweging.

ADVIES

Over de klacht van:

[klager], wonend in [woonplaats], klager

tegen

[voorzitter College van Bestuur] van [schoolbestuur], gevestigd te [vestigingsplaats], verweerder

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Op 2 februari 2026 heeft klager een klacht ingediend tegen verweerder.

Het secretariaat van de Commissie heeft met partijen overlegd over de mogelijkheid tot klachtbehandeling door het schoolbestuur, mediation en klachtbehandeling door de Commissie. Op 19 maart 2026 heeft het schoolbestuur de Commissie geïnformeerd dat de interne klachtbehandeling niet heeft geleid tot een oplossing. De Commissie heeft de klacht daarna in behandeling genomen.

De klacht is als volgt samengevat:

> Klager klaagt erover dat het schoolbestuur hem een schoolverbod heeft opgelegd.

Verweerder heeft op 7 april 2026 een verweerschrift ingediend.

De zitting vond plaats op 15 juni 2026 te Utrecht.
Klager was aanwezig op de zitting.
Verweerder was op de zitting aanwezig en werd vergezeld door [directeur], en [adjunct-directeur].

Dat wat in de stukken en op de zitting naar voren is gebracht, is, voor zover relevant voor het oordeel van de Commissie, zakelijk in dit advies weergegeven.

2. DE FEITEN

Klager is de vader van [leerling]. [leerling] is 11 jaar oud en zit in groep 8 van [school], een school voor speciaal basisonderwijs.

Op 29 januari 2026 hebben klager, [leerling], de leerkracht en de adjunct-directeur een gesprek op school over het voorlopig schooladvies van [leerling]. Tijdens het gesprek uit klager zijn onvrede over de uitkomst van het advies. Na het gesprek keert klager meerdere keren terug. Klager gooit dan met papieren en uit beschuldigingen richting de directeur. De school neemt naar aanleiding van dit incident contact op met de politie, die daarna ter plaatse kwam.

Op 30 januari 2026 legt verweerder via een brief aan klager een toegangsverbod op voor het betreden van het schoolgebouw en het schoolplein. Reden voor het opleggen van het toegangsverbod is verbaal geweld/bedreiging van klager tegen de directeur van de school op 29 januari 2026.

Op 1 februari 2026 beklaagt klager zich via de e-mail bij verweerder over het onterecht opleggen van het toegangsverbod. In reactie op deze e-mail laat verweerder op 2 februari 2026 per e-mail weten het toegangsverbod te handhaven.

Op 9 maart 2026 vindt er een gesprek plaats tussen verweerder en klager. Dit leidt niet tot een oplossing.

Op 19 maart 2026 informeert verweerder klager dat het toegangsverbod wordt gehandhaafd.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager
Het toegangsverbod is onterecht opgelegd. Er is geen sprake van het plegen van strafbare feiten. Pas wanneer daarvan sprake is, mag volgens het veiligheidsbeleid van de school een toegangsverbod worden opgelegd. In de twee keer na het gesprek dat verzoeker terugkeerde op school en zich richtte tot de directeur, uitte hij geen bedreigingen en schreeuwde hij niet. De documenten die hij gooide, waren gericht op de kast. Verder merkt klager op dat de motivatie voor het toegangsverbod meerdere keren is gewijzigd. Zo wordt er eerst gesproken over bedreigingen en later over agressie en grensoverschrijdend gedrag. Het toegangsverbod

kan geen stand houden, omdat er voorafgaand aan het opleggen van het toegangsverbod geen hoor en wederhoor heeft plaatsgevonden. Ook is het niet duidelijk tot wanneer het toegangsverbod geldt, omdat de omschrijving ‘einde van het schooljaar’ niet een duidelijke einddatum geeft.

Verweerder
Het schoolbestuur is verantwoordelijk voor een veilige schoolomgeving en mag in dat kader een toegangsverbod opleggen. Bij het gesprek op 29 januari 2026 tussen klager, [leerling] en de leerkracht was ook de adjunct-directeur aanwezig. De verwachting was dat klager zich niet zou kunnen vinden in het voorlopig schooladvies. In het verleden was klager betrokken bij incidenten, waarbij zijn wijze van communicatie en houding leidde tot een onveilig gevoel bij medewerkers van de school. De directeur zat tijdens het gesprek in een nabijgelegen ruimte. In het gesprek uitte klager zijn ongenoegen over het voorlopig schooladvies. Het gesprek kreeg daarna een negatieve sfeer. Na het gesprek liep klager weg, maar keerde hij meerdere keren terug. Bij terugkomst gooide klager met documenten, uitte hij beschuldigingen richting de directeur en maakte hij haar uit voor leugenaar. Klager is door de directeur meerdere keren verzocht om het schoolgebouw te verlaten, maar gaf daar geen gehoor aan. Uiteindelijk heeft klager de school verlaten. De toon en lichaamstaal van klager voelden voor de betrokken medewerkers van de school zeer bedreigend en om die reden is contact opgenomen met de politie. De politie arriveerde toen klager was vertrokken. Met de politie zijn afspraken gemaakt over het opleggen van een toegangsverbod, het doen van een melding bij Veilig Thuis en de actie die de politie onderneemt als er sprake is van een nieuwe melding over klager. Klager gaf in het gesprek met verweerder op 9 maart 2026 aan dat hij van mening is dat er geen sprake is van grensoverschrijdend gedrag van zijn kant. Ook toonde klager in het gesprek geen begrip voor de impact die zijn gedrag had op de medewerkers van de school. Mede daarom is besloten om het toegangsverbod te handhaven. Om wel geïnformeerd te worden over de voortgang van [leerling] is aan klager voorgesteld de gesprekken met school op het bestuurskantoor te voeren. Klager weigerde dit aanbod.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De Commissie stelt vast dat er op 29 januari 2026 een gesprek heeft plaatsgevonden op school, waarbij klager, [leerling], de leerkracht en de adjunct-directeur aanwezig waren. In het gesprek is klager geïnformeerd over het voorlopig schooladvies. Vervolgens uitte klager zijn ongenoegen over het gegeven schooladvies. Na het gesprek liep klager weg en keerde hij meerdere keren terug, waarbij hij zich richtte tot de directeur. Partijen verklaren verschillend over het aantal keren dat klager terugkeerde op school en de omstandigheden en inhoud van deze confrontaties.

Op basis van de verklaringen van de directeur en de adjunct-directeur over de impact van het voorval op 29 januari 2026 en het feit dat zij de politie hebben ingeschakeld omdat ze zich bedreigd voelden, overweegt de Commissie dat verweerder gegronde redenen had om een maatregel op te leggen. Anders dan klager stelt, is de Commissie namelijk niet gebleken dat de school beleid heeft dat voorschrijft dat een toegangsverbod uitsluitend kan worden opgelegd als er sprake is van het plegen van strafbare feiten.
Hoewel de Commissie van oordeel is dat verweerder een maatregel kon opleggen, heeft verweerder naar het oordeel van de Commissie bij het opleggen van de maatregel niet zorgvuldig gehandeld en zijn de belangen van partijen onvoldoende afgewogen. De klacht is om die reden gegrond. De Commissie licht dit als volgt toe.

Als het schoolbestuur in verband met het waarborgen van een veilige schoolomgeving een maatregel oplegt, mag van het bestuur worden verwacht dat hij zorgvuldig handelt. De reden en het doel van de maatregel moeten duidelijk zijn. Daarnaast moet de maatregel passend zijn in zwaarte en duur.

Voorafgaand aan het opleggen van het toegangsverbod koos verweerder ervoor om klager niet te horen. Verweerder verklaarde hierover ter zitting dat het ernstige gevoel van onveiligheid bij de medewerkers van de school het voor hem noodzakelijk maakte om gelijk te handelen. Daarnaast wilde hij voorkomen dat een soortgelijke situatie met klager zich opnieuw zou voordoen. Ook nadat klager op 1 februari 2026 zijn bezwaar uitte tegen het toegangsverbod heeft verweerder klager echter niet gehoord. De Commissie is van oordeel dat verweerder hierin onzorgvuldig heeft gehandeld. Klager mocht de school en het schoolplein voor een lange tijd niet meer betreden, zonder dat hij heeft kunnen vertellen wat er volgens hem was voorgevallen. Verweerder had voor het opleggen van de maatregel klager in de gelegenheid moeten stellen zijn zienswijze te geven op de voorgenomen maatregel. Ook nadat klager op 1 februari 2026 bezwaar had gemaakt tegen de maatregel heeft verweerder nagelaten om klager te horen. Dat er uiteindelijk pas een gesprek plaatsvond tussen verweerder en klager op 9 maart 2026 past niet bij een zorgvuldig besluitvormingsproces.

Daarnaast is van belang dat verweerder er blijkens de maatregel voor heeft gekozen om een toegangsverbod voor bijna zes maanden op te leggen. Wanneer voor zo’n lange duur wordt gekozen, verzwaart dit de eisen die aan de beslissing worden gesteld ten aanzien van de zorgvuldigheid waarmee het is genomen. Het is voor de Commissie onvoldoende duidelijk waarom verweerder gekozen heeft voor het opleggen van het toegangsverbod met de duur van bijna zes maanden. De eerdere incidenten die voor de school aanleiding waren om te vrezen voor het gedrag van klager zijn niet vastgelegd en waren blijkbaar geen aanleiding voor de school om een waarschuwing op te leggen. Voor de Commissie is niet aannemelijk geworden dat er sprake is van (herhaalde) incidenten die een toegangsverbod van zes

maanden noodzakelijk zouden maken. De Commissie is van oordeel dat een kortere duur van het toegangsverbod het doel om rust en veiligheid te bieden op school had kunnen bereiken. Verweerder had vervolgens met klager gedragsafspraken kunnen maken. Wanneer de situatie daartoe later aanleiding zou geven, had gekozen kunnen worden voor een verlenging van het verbod. Door meteen een langdurig schoolverbod op te leggen, is het belang van klager onvoldoende meegewogen.

De Commissie overweegt ten slotte dat het een aanbeveling verdient om in de toekomst bij een maatregel een concrete datum te noemen waarop de maatregel eindigt in plaats van ‘het einde van het schooljaar’ te benoemen. Dit kan verwarring bij alle partijen voorkomen.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie de klacht gegrond is.

Vastgesteld te Utrecht op 14 juli 2026 door mr. K. Naganathar, voorzitter, F.M. Beers, drs. L.J. Medema, leden, in aanwezigheid van mr. J.M. van Snek, secretaris.

mr. K. Naganathar
voorzitter

mr. J.M. van Snek
secretaris